

Benkő András zenetörténész professzor emlékére

Január 22-én, a Duna Televízió híradóját követve örömmel néztem/hallgattam, hogy az anyaországban a Magyar Kultúra Napján több száz neves oktató és kutató pedagógust tüntettek ki, hangsúlyozva, hogy elsősorban Nekik, példamutató, tudományos ismereteket átadó, áldásos munkájuknak köszönhetően nőnek fel a tanulni vágyó fiatalokból azok a tudósok, orvosok, írók, költők, művészek, akikre felnézünk, akikre büszkék lehetünk, akiknek hírneve világszerte növeli a magyar kultúra hírnevét.

Az örömnappal rendszerint nemcsak a jelent éltető, de a múltat idéző emlékezés is. Zenészként ezen a napon én Benkő András zenetudósra, egykori tanáromra emlékezem, aki idén, a Magyar Kultúra Napját megelőzően, január 21-én lett volna 80 éves, ha a Teremtő 2001 áprilisában, hosszúságos betegség után nem szólította volna magához. Távozásával szegényebb lett az erdélyi zenetörténet-kutatás. Alaposan dokumentált zenei hagyatéka, elődeink munkásságát, magyarkultúránk zenei örökségét tárta elénk: a Bolyaiak zeneelméletét, Bartók Béla romániai hangversenyeit, Kodály Zoltán irodalmi megzenésítésének elemzéseit, a református egyházi ének és a kéziratban félbeszakadt európai egyházi zenetörténetet...

Csendes, fátyolos hangját most is hallom, amint a főiskolán, a kora reggeli órákban megtartott zenetörténeti kurzusain nagy szakmai igény-nyel összeállított jegyzetei alapján mindent meg akart tanítani, amit zenészként tudni illik a zenéről. Diákként akkor talán nem is értékeltük kellőképpen, de most, több tízéves távlatból visszatekintve, hálásak lehetünk azért a sok ismeretért, amit lelkiismeretesen, önzetlenül nekünk ajándékozott.

Isten akaratából, még életében – zenetudományi munkásságát elismerő – több értékes kitüntetésnek örvendhetett.

Istenbe vetett rendíthetetlen hite, emberi jósága, önzetlen segítőkészsége emlékezetünkben örökké élni fog!

Kulcsár Gabriella